

ஊர்கூடி தேரிழுப்போம்...

நாங்கள்

அல்வாய் - மனோகரா

தெம்

17

ஆணி 1 - 30
2022

பிரதம ஆசிரியர்
க.பரண்தூரன்
கைணாஞ்சிரியர்கள்
வெ. துழியந்தன்
செ. கணேசன்

அல்வாய் மனோகராக் கிராம ஆவணப்படுத்தல் மாதாந்த பத்திரிகை 30/-

நாங்கள் - 17 வாயிலாக எம்மவர்களை சந்திப்பதில் மகிழ்ச்சி...

சில மாதங்கள் பொருளாதார, காகிதத் தட்டுப்பாடு காரணமாக நாங்கள் குறித்த திகதியில் வெளி வர முடியாமல் போய் விட்டது. ஆனாலும் குறித்த மாதத்துக்குரிய விடயங்களை தாங்கி காலந்தாழ்த்தி இந்த திதழ் வெளி வருகின்றது. முழந்தளவு நாங்கள் இதழை தொடர்ச்சியாக வெளிக்கொணர்வோம். நாங்களுக் கென்று உள்ள வாசகர்களை ஏமாற்ற மாட்டோம். கொரோனா, நாட்டு பொருளாதார பிரச் சினைகள் காரணமாக எம் மவர் களில் தினக்கூலிகளாக வாழ்பவர்கள் பலர் அடையும் துன்பங்களை நாம் அறிவோம். சாதாரணமாக ஒரு நாளைக்கு இரண்டாயிரம் வரையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக் கிறோம். இந்நிலையில் எம்மவர்கள் பலரின் நிலை அறிந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை செய்து வரும் எமது புலம்பெயர் உறவுகளும், சமூக நிறுவனங்களும் என்றும் மரியாதைக்கும் நன்றிக்கும் உரியவர்கள். இந்த தொடர் செயற்பாடுகள் எம்மவர்களை விழ விடாது காப்பாற்றி வருகின்றதை நாம் அனைவரும் காண்கின்றோம். இந்த ஒற்றுமை என்றும் நிலைத்திருக்க வேண்டும். மேலும் நாங்கள் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் தலையங்களில் வெளி வரும் பொதுப்படையான கருத்துகள் எம்மவர்கள் அனைவரும் மகிழ்வாக நீண்டகாலம் வாழ வேண்டும் என்ற நோக்கத்திலேயே எழுதப்படு கின்றன. அவற்றில் உள்ள உண்மைத் தன்மையை நாம் சரியாக புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நாங்கள் பத்திரிகை எம்மவர்கள் உயர்வுக்காய் பாடுபடுமே ஒழிய யாரையும் தாழ்த்தாது என்பதை மீண்டும் உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துகின்றோம். நாங்கள் உங்களுக்கான பத்திரிகை என்பதையும் என்றும் நம்மவர்களை ஆவணப்படுத்துவதற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட பத்திரிகை என்பதையும் மறந்து விடாத்திருகள்.

- க.பரண்தூரன்.

கட்டு விடயங்களை விடுத்து யன் தரு விடயங்களை ஆற்றுவோம்.

உள்ளே...

வன்னி மண்ணில் வாழும் எமது ஊரைச் சேர்ந்த மயிலு விஜயகுமார்

கட்டடக்கலை வல்லுநர் அமர் திரு கங்கசபை இராசநாயகம்

ஆலம்பிள்ளையார் திருவுஞ்சல்

எம்மவர்கள் சிறுகதை - 6
“விடுதலை” - க.செந்துஜன்

எம்மவர்கள் சிறுகதை - 7
“விடுதுகொடுத்தால்” - ந.செல்வாத்தினம்(அழி)

அஞ்சலி
1.திருமதி செல்வதி துமிழ்மோகன்

தொடர்புகளுக்கு:

கலைஞர்கள்,
சாமணந்தரை ஆலம்பிள்ளையார் கோயில் வீதி
அல்வாய்.

தொலைபேசி : 0775991949
email - jeevanathy@yahoo.com

வன்னி மன்னில் வாழும் எமது ஊரைச் சேர்ந்த மயிலு விஜயகுமார்

■ செல்லக்குட்டி கணேசன்

கல்வி, ஒழுக்கம், உழைப்பு என பல வாழ்க்கைப் போக்குடன் ஒத்திசெந்து உயர்வைப் பெற்ற கிராமமாக எமது கிராமம் அடையாளப்படுத்தப் பட்டுள்ளதானது எமக்கெல்லாம் பெருமை தருகின்ற விடயமாகும். இவ்வாறான பெருமைகளை எமக்குப் பெற்றுத்தந்த எமது முன்னோர்களின் பாதங்களைப் பணிந்து, நினைவு கூர்ந்து வாழ வேண்டியது எமது கடமையாகும். இவை மட்டு மல்லாமல் திருமண பந்ததால் எமது கிராமத்தில் இணைந்தவர்களும் எமது கிராமத்து வாழ்க்கைக் கோலங்களை உள்வாங்கி தங்களது குடும்ப வாழ்க்கையை நேர்த்தியாக கடைப்பிடித்து வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு வாழ்ந்து வந்தவர்களில் ஒருவர் தான் துண்ணாலை வடக்கு மிழன் பாடசாலை யாழியைச் சேர்ந்த அமர்களான கிட்டினர் நாகாத்தை தம்பதிகளின் புதல்வன் கி.மயிலு (கனகு) ஆவார். இவர் அல்வாய் கொக்கட்டியாவளவு குறிச்சியில் வாழ்ந்து வந்தவர்களான அமரர்கள் தம்பு பாறுபதி தம்பதிகளின் புதல்வி பரமேஸ்வரி அவர்களை கரம் பற்றி, அவ் இல்லற வாழ்வின் பயனாக விஜயகுமார் (சிவகுருநாதன்) ரவீந்திரன், யோகநாதன், கமல நாதன் (தம்பியன்), சாந்தநாதன் ஆகிய ஜந்து ஆண் மக்களைப் பெற்றெடுத்ததோடு கமலாதேவி (திருமதி முருகேஸ்) என்ற பெண் குழந்தையையும் பெற்றுக் கொண்டற். இக் குறிப்பில் பிரதான பாத்திரமாக அமைய விருப்பது அமரர்களான மயிலு பரமேஸ்வரி தம்பதி களின் சிரேஷ்ட புத்திரன் திரு. ம. விஜயகுமார் (சிவகுருநாதன்) பற்றியதாகும்.

திரு. ம. விஜயகுமார் - இவர் தித்தம்பதி யினருக்கு 22.07.1947 இல் பிறந்தார். முதல் ஆண்பிள்ளைக் குரிய அனைத்து சிறப்புக்களையும் பெற்றோராலும் உறவினர்களாலும் பெற்றுக் கொண்ட வர் எல்லோருக்கும் செல்லப்பிள்ளையாகவே

அரவணைக்கப்பட்டார். தனது ஆரம்பக் கல்வியை யா/தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியில் கற்றவர். ஆசிரியர் களின் கவனிப்புக்குரிய மாணவனாக விளங்கினார். இருப்பினும் சில குழ்நிலையின் காரணமாக ஜந்தாம் வகுப்புடன் கல்வியை இடைநிறுத்திக் கொண்டார். துடியாட்டமுள்ள சிறுவனான விவர் தனது விளையாட்டுக்கான களமாக தமது வீட்டிற்கருகில் உள்ள தச்சளைால்லைவட்டை, நொச்சியாடி வெட்டை ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். கிராமிய விளையாட்டுக்களான குண்டுப் பந்து, கோட்டுப்பந்து, அடிச்சுத்தொட்டு விளையாடுதல், போளை (மாபிள்) அடித்தல் என பல விளையாட்டுக் களிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர் உதை பந்தாட்டம், மென்பந்து துடுப்பெடுத்தாட்டம் ஆகியவற்றிலும் தனது திறமையை வெளிப்படுத்தத் தவறிய தில்லை. அரியாலை முா கலைமகள் விளையாட்டுக் கழகத்திற்கும் அல்வாய் மனோகரா விளையாட்டுக் கழகத்திற்குமிடையே இடம் பெற்றுவந்த சினேக பூர்வ மென்பந்து துடுப்பெடுத்தாட்டப் போட்டியின் ஆரம்ப கால வீரர் களில் இவரும் ஒருவராவார். இளமைப் பருவத்தை அடைந்ததும் வீட்டுப் பொருளா தாரத்தை மேம்படையச் செய்யும் நோக்கோடு உறவினரும் நண்பருமான வடலித்தோட்டத்தைச் சேர்ந்த நடேசு ஜெயரத்தினம் (கட்டி) அவர்களுடனும் மற்றும் சில நண்பர் களுடனும் சேர்ந்து கட்டடத் (மேசன்) தொழிலைச் செய்து வந்தார். இதன் வருமானத்தில் திருப்தி காணாத நிலையில் தனது சிறிய தகப்பனார் சின்னப்பாதியைச் சேர்ந்த முருகர் குண்டுமணி அவர்களின் துணையோடு “கள் இறக்கும்” தொழிலைக் கற்றுக் கொண்டார். இத்தொழிலில் தனது திறமையை வெளிப்படுத்தியவர் தொழிலின் நிநமிர்த்தம் பிற மாவட்டங்களில் தங்கிநின்று தொழில் செய்து வந்தார். இவ்வாறு மூல்லைத்தீவு மாவட்டம் புதுக்குடியிருப்பு

பகுதியில் தொழில் செய்து வரும் காலத்தில் புதுக்குடியிருப்பு எட்டாம் வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த கிறிஸ்தவ குடும்பங்கள் திரு.திருமதி.ஜோசப்பு திரேசம் மா தம் பதிகளின் மகள் இராசாத் தி (லோயனா)யை காதல் புரிந்து கிறிஸ்தவ முறைப்படி திருமணம் செய்து கொண்டார். இத்தமிழ்களின் இல்லற வாழ்வின் பயனாக விஜிதா, சசிகுமார் ஆகிய இரண்டு மக்கட் செல்வங்களைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். இன்று சத்தீஸ்குமார், கஜந்தினி, சோபிகா, சியானி, சுஜா, சிந்து, டிலக்ஷி, வினித்துமார், பிறேம்குமார் ஆகிய பேர்ப்பிள்ளைகளையும் ஒன்பது பூட்டப்பிள்ளைகளையும் கண்டு மன நிறைவுடன் மிகச் சிறப்பாக வாழ்ந்து வருகிறார்.

அங்கு வாழ்ந்தாலும் எமது ஊருடன் இடைய நாத உறவைப் பேணி வருகின்ற வீவர் அண்மையில் தந்தைவழி உறவினரான தேவரையாளிக் கிராமத்

திரு. திருமதி செல்வநாதன் யோகமாலா தம்பதியினரின் புத்திரன் சுதர்ஸ்மன் அவர்களும் திரு. திருமதி கிருஷ்ணன் கமலாவதி புத்திரி அர்த்திக்கா அவர்களும் 23.03.2022 அன்று திருமண பந்தத்தில் இணைந்து கொண்டார்கள்.

திரு. திருமதி அரியரத்தினம் கெளரி தம்பதியினரின் புத்திரன் நிமல்ராஜ் அவர்களும் திரு. திருமதி முருகதால் தம்பதியினரின் புத்திரி சாமந்தி அவர்களும் 03.04.2022 அன்று திருமண பந்தத்தில் இணைந்து கொண்டார்கள்.

தைச் சேர்ந்த கார்த்திகேச வெற்றிவேல் அவர்களின் மரணச் சடங்கில் கலந்து கொள்ள வருகை தந்த போது எதிர்பாராத விதமாக கதைப்பதற்கான சந்தர்ப்பம் கிடியது. அவரிடம் இருந்து பெற்றுக்கொண்ட தகவல் களின் அடிப்படையில் இதனை வரைந்துள்ளேன்.

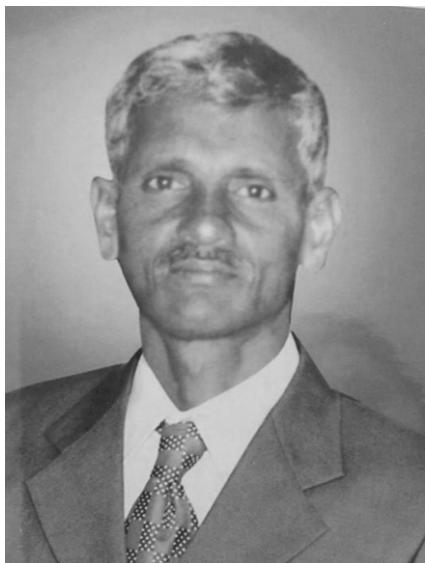
தனது பால் ய வயது நண் பர் களாக கேவோலையைச் சேர்ந்த செ.செல்வராசா, வெட்ட முள்ளாவத்தையைச் சேர்ந்த சி.மனோகரன், வடலித் தோட்டத்தைச் சேர்ந்த ந.ஜெயரட்னம் (கட்டி) ஆகியோரை நினைவு கூறந்தவர். தாங்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் தங்களை அனுசரித்து வாழ்ந்த குடும்பங்களாக வடலித் தோட்டத்தைச் சேர்ந்த அமரர்களான நடேசு பொன்னம்மா (ஆச்சி) குடும்பத்தினரையும், பன்னாம்பத்தை குறிச்சியைச் சேர்ந்த பெரியார் வைத்திலிங்கம் பெண் பொன்னம்மா குடும்பத்தினரையும் மறக்க முடியாதவர்களாக பதிவு செய்தார்.

சுந்தரேஸ்வரன் சுகன்யன் அவர்கள் கண்டா ஓட்டாவா பல்கலைக்கழகத்தினால் வழங்கப்பட்ட Master of music composition பட்டம் பெற்று எமதாருக்கு பெருமை சேர்த்துள்ளார்.

செல்வன் ராமேஸ் கீதன் அவர்கள் கண்டா Toronto பல்கலைக்கழகத்தினால் வழங்கப்பட்ட Bachelor of Business Administration பட்டம் பெற்று எமதாருக்கு பெருமை சேர்த்துள்ளார்.

கட்டடக்கலை வல்லுநர் அமரர் திரு கனகசபை இராசநாயகம்

க.பரண்தரன்

எமதாரைப் பொறுத்தவரையில் பல கட்டடக்கலை நிபுணர்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்; வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். செய்யும் தொழிலை கடவுளாக வழிபடும் தன்மை எம்மூரவர்களிடம் இயல்பிலேயே காணப்படுகின்ற குணாம்சம். கட்டடக்கலை என்பது ஒர் உன்னதமான கலையாகும். அழகியல் அம்சம் நிறைந்த கலை இரசனை மிகுந்த ஒருவனே கட்டடக்கலைஞர்களின்றான். 1990 இற்கு பின்னர் கனகசபை இராசநாயகம் அவர்கள் எமதாரின் பிரபலமான கட்டடக்கலை விளங்கினார். பல வீடுகள், கோயில்கள், கடைத்தொகுதிகள், பொது நோக்கு மண்டபங்கள், சனசமூக நிலையங்கள், மழை நீர் சேகரிப்புத்தொட்டிகள், பாலங்கள் என மிகச் சிறப்பான வடிவமைப்புடன் தன் சேவையை மேற்கொண்டு வந்தவர் இராசநாயகம் அவர்கள்.

1950.05.22 இல் கனகசபை அரசம்மா தம்பதியினருக்கு இரண்டாவது மகனாகப் பிறந்தார். இவருக்கு சபாநாயகம், வசந்தாதேவி, ஜயமணி தேவி ஆகிய சகோதரங்கள் வாய்க்கப் பெற்றார். பாசமுள்ள சகோதரங்களாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். இவரை பலரும் அன்பாக சின்னன்னை என்றும் சின்னது என்றும் அழைத்து வந்தார்கள். ஆரம்ப கல்வி முதல் இடைநிலைக்கல்வி வரையில் தேவரையாளியில் தன் பள்ளிப் படிப்பை மேற் கொண்டார். பாடசாலைக் காலத்திலேயே மிகுந்த துடியாட்டமுள்ள சிறுவனாக காணப்பட்டார். பாடசாலையில் கைவேலைப் பாடத்திற்கு இவர் செய்யும் கைவேலைப் பொருட்கள் ஆசிரியர்களது கவனத்திற்கு உட்பட்டது. மிகச் சிறப்பான கட்டடங்களை, உருவங்களை களி மண்ணால் வடிவமைத்து பாடசாலைக் காலத்தில் கைவேலைப் பாடத்தில் பரிசு பெற்றதோடு ஆசிரியர்கள்

பாராட்டையும் பெற்றுக் கொண்டார். பாடசாலைக் கல்விக்கு பின்னர் மேசன் தொழிலில் ஈடுபோட விரும்பி மேசன் தொழிலைக் கற்க எண்ணினார். இந்த ஈடுபோடு விவருக்கு ஏற்படக் காரணமாக அமைந்தவர் எமதாரின் பிரபலமான மேசனும் இராசநாயகம் அவர்களின் தாய் மாமனுமாகிய வ.சுப்பிரமணியம்(மேசன் மணியம்). மேசன் மணியம் அவர்கள் நுட்பமான பல வேலைகளை மேற்கொண்டு பலரது பாராட்டையும் பெற்றுக் கொண்டவர். அவரிடமே இராசநாயகம் அவர்கள் மேசன் தொழிலைக் கற்றுக் கொண்டதோடு தொழில் நுணுக்கங்களையும் கற்றுக் கொண்டார். அவரிடம் தொழிலைப் பயின்று நன்கு தேர்ச்சி அடைந்த பின்னர் தானாக தனக்கென்று ஒரு குழுவை அமைத்து தனியாக பல் வேறுபட்ட மேசன் வேலைகளைச் செய்ய ஆரம்பித்தார். இவரது திறனைக் கண்டு எம் ஊரவர்கள் மனமகிழ்ந்து வியந்து பாராட்டியதோடு புதிதாக வீடுகளை அமைப்பதற்கு இராசநாயகம் அவர்களையே நாடினார்கள். மழைநீர் சேகரிக்கும் தொட்டியை அமைப்பதில் சிறப்பு தேர்ச்சி பெற்றவராக விளங்கிய விவர். பல அரசு தினைக்களங்களில் மழை நீர் சேகரிக்கும் தொட்டிகளை அழகாக அமைத்துக்

கொடுத்தார். இவர் வட அல்லவை நாதஸ்வர வித்துவான் செல்லத்தம்பி லட்சுமி அவர்களின் புதல்வி சரோஜினி தேவி அவர்களை கரம் பிடித்து இறுதிவரை அன்புடனும் சிறப்புடனும் வாழ்ந்தார்.

1976 ஆம் ஆண்டு ஈராக் நாட்டிற்கு கட்டடத் தொழிலில் ஈடுபெடுவதற்காக சென்ற இவர், அங்கு பல கட்டட நுணுக்கங்களையும், அளவுத்திட்டங்களையும், கலவைகளின் அளவுத்திட்டங்களையும் சீராக கற்றுக் கொண்டார். அதை மிகச்சரியாக இங்கு பயன்படுத்தி தனது பணியில் வெற்றி கண்டு பலரது மனங்கவர்ந்த மேசனாக திகழ்ந்தார். ஆலை நிர்மாணப் பணிகளை அறிந்து கொள்வதற்காக வேலூப்பிள்ளை அவர்களை அனுகி அவருடன் சிறிது காலம் சேர்ந்து வேலை செய்து ஆலை அளவுப்பிரமாணங்களை அறிந்து கொண்டார். அந்த வகையில் எமது கிராமத்தைச் சூழவுள்ளவர்கள் இவரை அனுகி தமது ஆலை கட்டட நிர்மாணப் பணிகளை இவரைக் கொண்டு மேற் கொண்டார்கள். வட அல்வாய் குச்சம் ஞான வைரவர், மாறம் புலம் மாணிக் கப் பிள் ளையார், வதிரி பூவற்கரைப்பிள்ளையார், அல்வாய் சாமணாந்தரை ஆலைப்பிள்ளையார், தேவரையாளி நரசிங் கர் ஆலையம், வதிரி பஞ்ச தோட்ட அண்ணமார் ஆலையம் போன்ற ஆலையங்களின் கட்டட நிர்மாணப்பணிகளை இவர் மேற் கொண்டார். நெல்லண்டை ஸ்ரீ வீரமா காளியம்மன் ஆலை வசந்த மண்டபத்தை அழகாக நிர்மாணித்துக் கொடுத்தார். வதிரி பூவற்கரைப் பிள்ளையார் ஆலைத்தில் தேவர்ச்சபை, தேர் மண்டபம், உட்பிரகாரங்கள் என் பவற்றை நிர்மாணித்து கொடுத்துள்ளார். எமது அல்வாய் சாமணாந்தரை ஆலைப்பிள்ளையார் ஆலைத்தின் வசந்த மண்டபணிகளை பண் டிகை வேலைகள் செய்த தவராசாவுடன் இணைந்து மேற் கொண்டதோடு எமது ஆலை ஆதிமணிக்கோபுரமும் இவரால் கட்டட நிர்மாணம் செய்யப்பட்டது. தனது சகோரனுடன் இணைந்து ஆலைத் துக்கான யாகசாலையை அமைத்து கொடுத்தார். மேலும் இளம்பிறை சனசமூக நிலையத் தினையும் இவரே நிர்மாணித்துக் கொடுத்தார்.

இராசநாயகம் அவர்கள் எமது ஆலைப்பிள்ளையார் மீது மிகுந்த பக்தியும் அன்பும் உடையவர். அமரர் கதிர்காமு அவர்கள் எமது ஆலைத்தின் காண்டாமணியை காலை 5 மணிக்கு ஒலிக்கச் செய்து அனைவரையும் துயிலெழு வைத்தார். அவரது மறைவுக்கு பின்னர் இராசநாயகம் அவர்கள் தனது இறுதி நாள் வரை இவ் இறைபணியை

மேற்கொண்டு வந்தார். எமது ஆலைத்தில் பிரதம குருவாக இருந்த சிவஹாரி தியாக சோமஸ்கந்தராஜாக் குருக்களின் அன்புக்குரியவராக திகழ்ந்தார். தன்னோடு தொழில் புரிந்த இளையவர்களை தட்டிக்கொடுத்து ஊக் கப் படுத் தும் இயல் பை உடையவர். தொழில்நுணுக்கங் களை தன்னோடு விசுவாசமாக தொழில்புரிபவர் கஞக்கு சொல்லிக் கொடுத்தார். தன்னிடம் வேலை பயின்ற பல இளைஞர்களை மேசன் ஆக்கி மகிழ்ந்தார். இவர் அல்வாய் சாமணாந்தரை ஆலைப்பிள்ளையார் ஆலைத்தின் 3 ஆம் திருவிழா உபயகாரராக விளங் கினார். அல்வாய் சாமணாந்தரை ஆலைப் பிள்ளையார் நிர்வாகத்தில் பல பதவிகளில் பல தடவை அங்கம் வகித் திருந்தார். அல் வாய் சாமணாந்தரை ஆலைப் பிள்ளையார் ஆலைத்தில் சரியைத் தொண்டுகளையும் ஆற்றியவர்.

வாழ்ந்த காலம் முழுவதும் ஓயாது பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தவர் 2013.06.16 அன்று இறைவனாடி சேர்ந்தார். இராசநாயகம் அவர்கள் உடலால் மறைந்திருந்தாலும் அவரால் நிர்மாணிக்கப் பட்ட கட்டடங்களின் மூலம் அவர் இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். இவரது மரண ஊர்வலத்தில் பல ஊர்களைச் சேர்ந்தவர்களும் கலந்து இறுதி மரியாதை செலுத்தினார்கள். இவரிடம் தொழில் பயின்ற அன்பாள இளம் தொழிலாளர்கள் இவரை கௌரவிக்கும் முகமாக இவரது இல்லத்தில் இருந்து பங்குவேம்படி மயானம் வரை நிலப்பாவாடை விரித்து இவர் உடலை காவிச் சென்றார்கள்.

திருமதி ஜெலசன் தமிழினி அவர்கள் கொழும்பு பண்டாரநாயக்கா ஸ்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் 06.06.2022 ம் திகதி இடம் பெற்ற அழகுக்கலை நிபுணர்களுக்கான(Beautician) விருது வழங்கும் நிகழ்வில் (The glorious iconic awards) Best bridal dresses designer விருதினை பெற்று எமது ஊருக்கு பெருமை சேர்த்துள்ளார்.

ஆலடிப்பிள்ளையார் திருவுஞ்சல்

கலாநிதி த. கலாமணி

எமது சாமணந்தரை ஆலடிப்பிள்ளையார் ஆலயத்தில் 1949 ஆம் ஆண்டு மூலவரான பாலகணபதி பிரதிட்டை செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து எழுந்தருளியும் உபகரிக்கப்பட்டதனால் ஆலய அவங்கார உற்சவமும் ஆரம்பமானது. இந்நிலையில் தீர்த்தோற்சுவ தினத்தன்று எம்பெருமான் தீர்த்தமாடி மீண்டும் தமது இருப்பிடத்திற்குச் செல்லும் போது, ஊஞ்சற் பாட்டின் அவசியம் உணரப் பட்டது. இத்தேவையை உணர்ந்து கொண்ட கிரிச்சி யாலைச் சேர்ந்த காத்தார் மாணிக்கம் அவர்கள் (இவர் கிரிச்சியால் மாமா என்று அழைக்கப்பட்ட ஓவசியர் தாங்கவடிவேல் அவர்களின் தந்தையார்) இறை அன்போடு எமது ஆலடிப்பிள்ளையார் மீது திருவுஞ்சற் பாடல்களை கியற்றி, தீர்த்தோற்சுவ நிறைவின் போது அப்பாடல்களைப் பாடியும் வந்தார். அவர் இப்பாடல்களைப் பாடுவதைக் கேட்ட ஞாபகம் இன்றும் எனக்கு உள்ளது. இப்பாடல்கள் இனிமையான கிராமிய இசையில் பாடப்பட்டு வந்தன. இப்பாடல்களை காத்தார் மாணிக்கம் அவர்கள் பாடும்போது சிலவேளாகில் அவருடைய மைத்துனரான காத்தார் கதிர்காமு அவர்களும் பாடுவந்தமையும் நினைவுக்கு வருகின்றது. அவர்களின் பின்பு கதிர்காமு அவர்களின் மகனும் மாணிக்கம் அவர்களின் மருமகனுமான நற்குணம் அவர்கள் இப்பாடல்களைப் பாடுவந்தமையும் ஞாபகம் இருக்கின்றது.

அன்றைய ஊஞ்சற் பாட்டுக்கான இசைபற்றி நினைத்துப் பார்க்கின்ற போது, சிவராத்திரி காலம் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. எமது சாமணந்தரை ஆலடிப்பிள்ளையார் கோயிற் பரிபாலன சபையின் ஸ்தாபிதத்தோடு, ஊரிற்பலர் சிவராத்திரி விரதத்தைக் கடைப்பிடித்து வந்தனர். அதற்கு முன்பும் கூட, சிலர் சிவராத்திரி விரதத்தை அனுஷ்மத்து வந்துள்ளனர். இது எமது வாசிக்காலையில் 1920 - 1950 காலப்பகுதிகளில் இடம் பெற்ற சமயப் பிரசங்கங்கள் காரணமாக இடம் பெற்றது. எமது கிராமத்தின் சமய விழிப்புணர்வு வேலுச்சோதிடர், தம்பையா சோதிடர், சிலம்பு வைத்தியர், சைவப்புவலர்

சி.வல்லிபுரம், கவிஞர் மு.சௌல்லையா போன்றோரால் இப்பிரசங்கங்கள் மூலம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. 1943 இல் எமது ஆலய பரிபாலன சபையின் ஸ்தாபிதம் இந்த விழிப்புணர்வுக்கு வழிகால் சமைத்தது. முதலாவது பரிபாலன சபையின் தலைவராக இருந்த எஸ்.தம்பிஜயா அவர்களின் கோரிக்கைக்கு இணங்க, அக்காலத்திலிருந்து சிவராத்திரி தினத்தில் எமது ஆலயத்தில் புராண இதிகாச இசை நாடகங்களை மேடையேற்றும் நடைமுறை மேற்கொள்ளப்பட்டது. எஸ்.தம்பிஜயா அவர்கள் அக்காலத்தில் இசைநாடக அண்ணாவியாராக இருந்த காரணத்தால் நாடகங்களைத் தீர்மானித்து மேடையேற்றும் பொறுப்பு அவரிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டது. நாடக மேடையேற்றத்துக் கான நிதி உதவி எமது ஆலய பரிபாலன சபை உறுப்பினர்களிடமிருந்தே பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அங்கத்தவர்களிட மிருந்து சிவராத்திரிச் செலவுகளுக்கான ஒரு ரூபா (1/-) வீதம் சேகரிப்பதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டு, பரிபாலன சபை நிர்வாக உறுப்பினர்கள் வீடு வீடாகச் சென்று இந்நிதியைச் சேகரித்தனர்.

சிவராத்திரி காலத்திலே, சிவராத்திரி தினத்துக்கு ஒரு சில தினங்கள் முன்பாக எமது ஊரில் அன்னளைஞ்சல் கட்டி ஆடும் வழக்கமும் இருந்து வந்தது. ஆறு அல்லது ஏழு அடி இடைவெளியில் அமைந்த இருப்பனகளுக்குக் குறுக்கே வளை ஒன்றைக் கட்டி, அவ்வளையிலிருந்து இருக்கியிற்று வடங்களைத் தொங்கவிட்டு, அவ்வடங்களை ஏற்றதாள 6 அடி நீளமும் 6 அங்குல அகலமும் கொண்ட ஒரு பலகையின் இரு அந்தங்களிலும் பிணைத்து அமைக்கப் படுவதே அன்ன ஊஞ்சல் ஆகும். பலகையின் நடுப்புறத்தில் நான்கு அல்லது ஐந்து பேர் அமர்ந்திருக்க, பலகையின் இரு அந்தங்களிலும் நிறுகும் இருவர் உந்தி உந்தி ஊஞ்சலை ஆடவைப்பர். இந்த ஊஞ்சல் பொதுவாக வீடுகளுக்கு அண்மித்த தறைகளில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். மாலை நேரங்களில் பிள்ளைகளும் இரவு நேரத்தில் பெண்களும் அன்ன ஊஞ்சலில் ஆடுவர்.

அன்ன ஊஞ்சலில் ஆடும் போது கிராமிய இசையில்

பாடல்களையும் அவர்கள் பாடுவேர். இரு அடிகளைப்பாடு விட்டு எல்லோரும் சேர்ந்து “கூ கூ” என்று சத்தமும் போடு வார்கள். அந்த நாட்கள் இன்றும் பசுமையாக நினைவில் இருக்கின்றன. அப்பாடல் வரிகள் மறந்து போய்விட்டாலும் இரண்டேயிரண்டு வரிகள் எனக்கு ஞாபகத்திலிருக்கின்றன:

காவோலை சரசரக்க வண்டொன்றிருந்து
கரையாரப் பொன்னனையும் மெய்யென்றிருந்து
இந்த வரிகளின் உண்மையான அர்த்தம் எங்களுக்கு என்னவென்று தெரியாது. ஆனாலும் கிப்பாடலைப்பாடு அன்ன ஊஞ்சல் ஆடும் போது நாங்கள் மிகுந்த சந்தோஷத்தை அனுபவித்தோம்.

இந்த மெட்டிலேயே எமது ஆலைப்பிள்ளையார் திருவுஞ்சலும் அந்நாளில் பாடப்பட்டு வந்தது.

தனதனன தனதனன தனதனன தானே

தனதனன தனதனன தானானே தானே

இத்தருவில் அமைந்த சந்தத்தோடு அந்நாளைய ஊஞ்சற்பாட்டுப் பாடப்பட்டு வந்தமை மறக்கப்பட முடியாது. ஆனால், எமது ஆலையும் புனரமைக்கப்பட்ட வேளை களிலைல்லாம் நீண்ட காலம் எடுத்தே அவ்வேலைகளை நிறைவேற்ற முழுந்தமையால், இக்காலங்களில் சுவாமி எழுந்தருளாமையால் ஊஞ்சற் பாடலும் பாடப்படாமலே இருந்து வந்தது. இதனால் ஊஞ்சற் பாடல் வரிகளும் எவருக்கும் ஞாபகத்தில் இருக்கவில்லை. அப்பாடலைப் பாடியவர்கள் அமர்த்துவம் எய்திய பின்பு ஊஞ்சற்பாட்டு ஒரு கடதாசித் தாளில் எழுதிய நிலையில் “மங்களப்பாதியில் இருந்ததாக வும் அதனை ஆவணப்படுத்தாமையால், இடப்பெயர்வின் போது ஏற்பட்ட “அமளிதுமளியில் அக்கடதாசித்தான் தொலைந்து போனதாகவும்” அறியக் கிடக்கிறது.

எமது ஆலையும் புனரமைக்கப்பட்டு மீண்டும் அலங்கார உற்சவம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது, புதிய திருவுஞ்சலை எழுத வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அந்த வேளையில் திரு மா.அழகானந்தன் அவர்கள் வதிரியூர் சைவப்புலவர் திரு சி.வல்லிபுரம் அவர்களை அனுகி திருவுஞ்சற் பதிகம் ஒன்றை எழுதித்தருமாறு விந்யமாகக் கோரிக்கை ஒன்றை விடுத்தார். சைவப்புலவர் அவர்களும் மகிழ்ச்சியோடு இறை அருளால் திருவுஞ்சற் பதிகத்தை எழுதித் தந்தார். அப்பதிகத்தை ஒரு சிறு நூலாக அச்சித்தது. தமது மாமனார் திரு வ.பொன்னையா (மேசன்) அவர்களின் நினைவாக திரு மா.அழகானந்தன் அவர்கள் வெளியிட்டு வைத்தார். அப்பதிகமே இன்றும் திருவுஞ்சலின் போது பாடப்பட்டு வருகின்றது.

சைவப்புலவர் திரு சி.வல்லிபுரம் அவர்கள் எமது ஆலைத்துக்கு, ஆலை விநாயகர் மீது பாடிய திருவுஞ்சலில் புரட்சிகரமான மாற்றம் ஒன்றைச் செய்தார். முன்பு, பிரசித்தி

பெற்ற ஆலையங்கள் மீது பாடப்பட்ட திருவுஞ்சற் பாடல்கள், லாலி, எச்சரிக்கை, மங்களம் போன்ற பிற அம்சங்களையும் உள்ளடக்கியதாக அமைந்திருந்தன. ஆனால் சைவப்புலவர் அவர்கள் இந்தப் பிற அம்சங்களைத் தவிர்த்தே எமது ஆலை விநாயகர் மீதான திருவுஞ்சற் பதிகத்தைப் பாடினார். ஒரு சமயம் சைவப்புலவர் அவர்களுடன் அவர்களுடைய வீட்டில் உரையாடிக் கொண்டிருந்த போது, இது பற்றி அவரிடம் கேட்டிருந்தேன். அப்போது அவர், “லாலி, எச்சரிக்கை போன்றவை அரச மரபு வழியில் முன்பு பாடப்பட்டவை; ராஜா வருகிறார் என்று எச்சரிக்கும் வகையில் இறைவனுக்கு எழுத வேண்டிய அவசியமில்லை” என்று கூறினார். சைவப்புலவர் அவர்களை என்றும் நான் மதிப்பவன். ஒரு பெரியார் பாடிய பாடல்களில் திருத்தம் செய்வதையோ புதிதாகச் சிலவற்றைச் சேர்ப்பதையோ ஒரு போதும் நான் விரும்ப மாட்டேன். இதன் காரணமாகவே, “லாலி, எச்சரிக்கை போன்றவற்றை எழுதித்தாருங்கள்” என்று என்னிடம் கேட்கப்பட்டபோது, நான் அதனை மறுத்து விட்டேன்.

சைவப்புலவர் அவர்கள் பாடிய புதிய திருவுஞ்சற் பதிகப் பாடல்களும் பழைய திருவுஞ்சற் பதிகப்பாடல்கள் பாடப்பட்ட அதே தருவில் அமைந்த சந்தத்தோடு, அதே கிராமிய மெட்டிலேயே பாடப்பட்டு வந்தன. மா.அழகானந்தன், செ.விவேகானந்தன், மா.அனந்தராஜன், க.பாக கியராஜா, த.கலாமணி (நான்) ஆகியோர் இப்பாடல்களைக் கூட்டாகப் பாடிவந்தனர். ஒரு சமயம் எமது ஆலை உற்சவத்தின் போது, உற்சவ கால பிரதம குருவாக சிவதானு வாசதேவக்குருக்கள் அவர்கள் வந்திருந்தார். தீர்த்தமாடி, திருவுஞ்சலுக்கு சுவாமி எழுந்தருளிய போது, “திருவுஞ்சல் கூட்டமாகவன்றி தனி ஒருவரால் நீலாம்பரி இராகத்தில் பாடப்பட வேண்டும்” என்று குறிப்பிட்டு, “கலாமணிசேர், நீங்கள் நீலாம்பரி இராகத்தில் பாடுங்கள்” என்று என்னைக் கேட்டுக் கொண்டார். அன்று முதல் நீலாம்பரி இராகத்திலேயே இப்பாடல்கள் பாடப்பட்டு வருகின்றன. இப்பாடல்களையும் அவை பாடப்படும் முறையையும் இறுவட்டில் பதிவு செய்ய வேண்டிய காலத்தின் தேவையைக் கருத்திற்கொண்டு, இறுவட்டில் இவற்றைப் பாடிப் பதிவசெய்துள்ளேன். நாம் முன்பு பாடி வந்த கிராமிய இசைமெட்டும் மறக்கடிக்கப்படக் கூடாது என்பதற்காக ஒன்று விட்டு ஒரு பாடல் என்ற வகையிலே நீலாம்பரி இராகத்திலும், கிராமிய இசைமெட்டிலும் இப்பாடல்களைப் பாடியுள்ளேன். ஒவ்வொரு பாடலையும் பாடி முடிக்கும் போது புகழ்பூத்த நாதஸ்வரக் கலைஞர் சுந்தர மூர்த்தி அவர்கள் நாதஸ்வரத்தில் வாசித்துள்ளார். இன்று திருவுஞ்சலைப்பாடு வரும் எமது இளைய சந்ததியினர் எம்மிடபிருந்து இறுவட்டைப் பெற்று, பாடிப்பயின்று, அதேமெட்டுகளில் பாடிவருகின்றனர்.

எம்மவர்கள் சிறுகதை - 6

விடுதலை

■ க.செந்துஜன்

அந்தக்காலத்தில் எந்தப்பெண்ணையாவது படிக்க வச்சாங்களா? வீட்டு வேலைகளையும் காட்டுவேலைகளையும் தான் பார்க்க வச்சாங்க. ஆனாலும் அந்தப் பொன்றாசி தன்றை படிப்பால் இந்த ஊருக்கே பெண் விடுதலையைப் பெற்றுக் கொடுத்தவர். ஏனென்டால்.

அன்று உயர்தரப்பெறுபேறுகள் வெளிவரும் நான் பொன்றாசி தான் பட்ட கஷ்டங்களை மறந்து தன் வெற்றியால் ஊருக்கான விடுதலையைப் பெறும் தாக்கத்தில் துந்த்தான். அந்த நேரத்தில் பக்கத்தில் இருந்த குஞ்சு குருமன்களைல்லாம் அக்கா இனி நாங்களும் படிக்காலாமே? என்று ஏக்கத்தில் கேட்க பொன்றாசி தன் கைகளால் அரவணைத்து தழுவி முத்தியிட்டு “இனி எப்பாரும் படிக்கலாம் எந்தத்தடையும் இல்லை அக்கான்ர பெறுபேறு வெற்றி என்றால் எல்லோருக்கும் விடுதலைதான் என்றாள். பொன்றாசி உயர்தரப் பரீட்சை எழுத பட்ட பாடு கொஞ்சமல்ல சொல்லிமாளாது. செல்லத்தாய் பிரசவ வலியால் துந்தபோதே கந்தையா கந்தா எனக்கு ஆண் பிள்ளைதான் வேணும் அப்பதான் நான் பட்ட கஸ்டங்களை மறக்கலாம் இந்த ஊரில் பெண் பிறந்தால் இங்கு உள்ளவங்க படிக்க விடாங்கள். என்னோடு என் பிள்ளையும் கஷ்டப்படவேண்டும். முருகா... வேலா... என்று மன்றாடனான். ஆனால் முருகன் என்ன நினைத்தானோ. பிறந்தது பெண்பிள்ளை. தன் பிள்ளை பெண் பிள்ளை என்றதும் கதிகலங்களினான். கந்தையா கலக்கத்தில் தெளிந்து பெண் என்றால் என்ன படிக்கக்கூடாதா? எவன் என்ன செய்தாலும் என்ற புள்ளையை நான் படிக்க வைக்கிறதுதான் என முடிவு செய்தான். இப்ப முருகன் அவன் பக்கம் காற்றும் தன் துணையைத் தெரிவித்தது.

பொன்றாசி வளர்ந்து பள்ளி செல்ல ஆரம்பமானாள். வீட்டு வேலைகளுக்காக செல்லும் மற்றப் பெண்கள் மத்தியில் இவள் மட்டும் வெள்ளை உடுத்த மிகுக்குடன் பள்ளி நோக்கி. எத்தனையோ கால்களுக்கு செருப்புத்தைத்து கொடுக்கும் கந்தையாவுக்கு தன் மகளுக்காக ஒரு செருப்பு தைக்க முடியாத நிலை. தீனமும் பள்ளி நோக்கி விரைந்து செல்லும் கால்களில் புள்ளிப்புள்ளிக் கோலங்கள் இவையென்ன நித்தமும் எத்தனை திட்டுக்கள். எத்தனை கேலிகள், பள்ளியில் பல முரட்டுக்காளை களுக்கு மத்தியில் எதுவும் அறியாத பசு. “இஞ்சுபாரு முன்சிபால்ரி ஆயா வெளிக்கிட்டா படிக்கிறதுக்கு” என்று ஒரு காளை. மற்றையது “பெட்டைச்சி படிச்ச என்ன செய்யப்போகுது” இப்படிப் பல வசனங்களைக்கேட்ட அவளின் காது இவற்றை உணர்வதே இல்லை. அக்காளைகளுக்கு மத்தியில் ஒரு காளை மட்டும் அவளுக்கு துணையாய்; அவளின் விஞ்ஞான சேர். என்னதான் விளைந்தாலும் இம்மியும் பின்னோக்காது முன்னோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தாள். அவளது பயணப் பாதையில் எத்தனையோ முட்களையும் கற்களையும் எதிர்கொண்டாள்.

அவற்றை ஏறி மிதித்து எந்த வித அச்சமும் இன்றி தன் பயணத்தில் வெற்றி என்ற முடிவைக் காண சென்று கொண்டே இருந்தாள். திடீரென ஒரு புயல் அவளது பயணத்தில் குறுக்கிட்டது.

இவளது முன்னேற்றத்தைக் கண்ட சில காளைகள் அவள் பயணத்துக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க எண்ணின. உயர்தரப்பரீட்சைக்கு முதல்நாள் வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்த அவளை ஒரு கூட்டம் வழி மறிந்தது. ஒருத்தன் கத்தியோடு அவளது வலக்கையை பார்த்துக் கொண்டே இருந்தான். இப்போது அவள் கண்களில் ஏக்கம் “தன்னை எவரும் காப்பாற்றுவதற்காக வரமாட்டார்களா?” என்ற அந்த நாறிப்போன ஊர்மக்களை நினைத்து வேண்டுகிறாள். அந்த வெறி பிழித்த காளை கத்தியடிடன் அவளை நோக்கி விரைய அவ்வழியே வந்தான் கந்தையா. செருப்புத்தைத்தாலும் கறுத்தப்புலிதான். ஓடனான் ஓடனான். தன் வாழ்நாள் கனவை காப்பாற்ற ஓடனான். அதற்கு முன் விரைந்தான். அக்கூட்டத்தில் ஒருவன் ஓங்கி அவள் வலக்கையை வெட்ட தடுத்து ஒருகை என்றாலும் தவறி அவளது தோள் மூட்டை பதம் பார்த்தது அந்தக்கத்தி. கந்தையா தன் கனவைப் பறிக்க எண்ணிய அந்தக் கூட்டத்தை நிலை குலைத்தான். பொன்றாசியை கைகளிலே தூக்கிக் கொண்டு வைத்தியசாலை நோக்கி மருந்து கட்டத்தான் முடிஞ்சுது. வலியைக் குறைக்க முடியல். அன்று முழுமது அவள் வீடு கண்ணீர் வெள்ளத்தில்.

சேவல் கூவியது கதிரவள் தன் கதிர்களை பறப் பூரை வழியே வட்ட வெள்ளித் துளிர்களாக பொன்றாசி வீட்டுக்குள் குதித்து விளையாடியது கதிர்கள். தன் கனவை நிறைவெற்ற தன் பயணத்தில் விடுதலை என்னும் முடிவைக்காண விரைந்தாள் பரீட்சை மண்டபத்துக்கு. வினாத்தாள் வந்ததும் விரைந்தது அவளது கைகள். காளைகள் பார்த்த சுதியால் அவள் எழுத எழுத ரத்தமும் துளித்துளியாகக் கசிந்தது. வெள்ளைச் சட்டை சிவத் தட்டையாகவே மாறிவிட்டது. ரத்த ஓட்டத்தால் உண்டான தலை சுற்றுக்கு இரண்டு பன்டோலை மட்டுமே தீர்வாக எண்ணினாள். இப்படியாக ஜந்து நாட்கள் கஷ்டப்பட்டு மிகுதி நாட்களில் இறைவன் கொஞ்சம் கண் தீரந்தாள் பரீட்சை முழுந்தது.

நான் அறிந்த சோதனைகள் இவ்வளவு தான். அறியாதது எவ்வளவோ இருக்கலாம். நேரம் சென்று கொண்டே இருந்தது. தன் அப்பாவை நோக்கிய பொன்றாசியின் கண்களுக்கு கந்தையா தென்பட்டான். தூரத்திலேயே கந்தையா “புள்ளே! உனக்கு மூன்றும் “ஏ” யாம் டாக்குத்தருக்கு படிக்கலாமாம். றாங்கும் முதலாவதாம். உன்ற விஞ்ஞான வாத்தியார் தான் சொன்னார்” என்று அலறி அடித்துக் கொண்டே வந்தான். பொன்றாசியின் முகத்தில் ஓளிபக்கத்தில் இருந்த குஞ்சுக்குவென்களைல்லாம் கீச்சிட்டன. ஊரார் எல்லோரும் வைக்கி மனுக்கூதித்தனர். சூரியன் பொன்றாசி வீட்டை நோக்கி மட்டுமல்ல ஊர் பெண்கள் எல்லோர் வீடுகள் நோக்கியிடம்....

அல்வாய் சாமணந்தறை ஆலடி விநாயகர் திரு ஊஞ்சல்

ஆக்கம் - சைவப்புலவர் சி.வல்லிபுரம்

காப்பு

ஆலடிக் கோவிலமர்ந் தல்வாய்க் கருள்மாரி
சாலப் பொழிந்து வரும் தந்திமுகா - கோலமுறுன்
ஊஞ்சல் பதிகத் துறுவிக் கிளாங்களைந்து
தீஞ்சொல் அளிப்பாய் தெரிந்து.

சீர்பெருகு பவளமணித் தூண்கள் நாட்டிச்
செம்மைமிகு வயிரமணி வளைகள் சேர்த்து
ஏர்பெருகு தரளமணிக் கயிறு கட்டி
கினிதமர மாணிக்கப் பலகை மாட்டி
பேர் பெருகு மதியார்கள் செய்து தந்த
பீடமதிற் பொன்னாங்கள் வைத்தே ஏறி
ஆர்வமமிகும் அன்பர்தொழு நின்ற அல்லவை
ஆலடிவி நாயகரே ஆழர் ஊஞ்சல்.

நாற்புறமும் மாவிலைகள் வாழை கட்டி
நல்வர்ணப் பட்டாடை மேலே சேர்த்துத்
தோற்றமுறு மலர்மாலை இடையே கூடித்
தோரணங்கள் தம்மோடு கலந்து தொங்கப்
போற்றிடுவின் ணாடெனவே மிளிர்ந்து நிற்கப்
புதுமுறையில் அமைத்தமணி மண்டபத்தே
ஆற்றியநல் தவமுடையார் சுழும் அல்லவை
ஆலடிவி நாயகரே ஆழர் ஊஞ்சல்

சுந்தரஞ்சேர் அகிலன்வெண் கவரி வீசு
கூரியனும் சுந்திரனும் குடைபி டுக்கச்
சுந்தனாகுங் குமஞ்சமக்கும் வருணன் பன்னர்
தான்தெளிக்கத் தருமனுடைய வாளை ஏந்த
இந்தனத்தி லெழுமெமாளிபோற் சொலிக்கும் தீபம்
இருகரத்தால் அக்கினிதே வன்பி டுக்க
அந்தணரா குதிநல்க அருள்செய் அல்லவை
ஆலடிவி நாயகரே ஆழர் ஊஞ்சல்

அன்னை உமா தேவிமனம் மகிழ்ந்தே நோக்க
அரிசுயனும் இந்திரனும் துதிகள் கூறு
நன்னயயமமார் தேவரலாம் கண்டோ மென்ன
நாரதர் தம் வீணைதனை மீட்டி நின்று
பின்னயிலா இசைக்கூட்டிப் பாடு வாழ்த்தப்
பிறதேவர் பல்லாண்டு கூறி வாழ்த்த
அன்னமொதுங் குஞ்சோலை கூழ்ந்த அல்லவை
ஆலடிவி நாயகரே ஆழர் ஊஞ்சல்

வானவரை வாட்டுகய முகனை முன்னாள்
வயங்கொன்றைக் கொம்பொழுத்து மதிய வீட்டித்
தானவனே ஓராகு வாய்ச்சு மக்கத்
தலமெல்லாஞ் சென்று முதற் பூசை பெற்றுத்
தேனவலே கடலைபொரி மோத கங்கள்
தேங்காடு மளிக்குமதி யார்தம் அச்சம்
ஆனவெலாம் நீக்கியிருள் ஆக்கும் அல்லவை
ஆலடிவி நாயகரே ஆழர் ஊஞ்சல்.

ஓங்காரத் தனிதலாய் எழுத்து மாகி
உள்ளொளியை அள்ளிவழங் குரவோனாகி
பாங்காக நின்று பணி செய்வோ ருக்குப்
பலபேறுங் கிட்டச் செய் பரமனாகி
நீங்காதன் னருள்ளம் நிலைத்து நாளங்
நின்றாறிவை மறைக்குமா ணவமாந் தீய
ஆங்காரம் போக்கியிருள் ஆக்கும் அல்லவை
ஆலடிவி நாயகரே ஆழர் ஊஞ்சல்

செப்பமிகு நாதசுரந் தவிலே யாகும்
தெய்வீக வாத்தியங்கள் சேர்ந்தொ லிக்க
உப்புவை யில்லாந் திரமே யான
ஓங்காரரீங்காரம் வண்டு பாடச்
செப்ப வரு வேதத்தை மறையோர் ஓதத்
திருகுான சம்பந்தர் நம்பியா ரூரர்
அப்பர்சொலும் தேவரா ஒலிசேர் அல்லவை
ஆலடிவி நாயகரே ஆழர் ஊஞ்சல்

வெள்ளிதொறும் திருமுறைகள் ஓதி ஓதி
வியத்தகுநற் பிரார்த்தனைகள் செய்து செய்து
வள்ளாலுன தழ வணங்கும் வாலி பர்க்கும்
வந்துநெருங் கித்துதிக்கும் வனிதை யர்க்கும்
தெள்ளாகலை ஞானமுடன் சிறந்த வாழ்வும்
சித்திக்கு மாறுதிருக் கையினாலே
அள்ளி அருள் வழங்குகின்ற ஜயா அல்லவை
ஆலடிவி நாயகரே ஆழர் ஊஞ்சல்

வல்லியர்கள் வல்லபையார் சித்தி முத்தி
மருவுதால் அடியார்க்கு வலிமை கூட்டி
எல்லவர்க்கும் ஞானசித்தி இனிதே நல்கி
கிட்டசித்தி அருள் சித்தி விநாய காவுன்
நல்லசதுர்த் தித்திதியிடம் சட்டி நோன்பும்
நானுமநூட் திப்பார்தம் வாழ்வில் நேரும்
அல்லைலாம் அகற்றியிருள் அப்பா அல்லவை
ஆலடிவி நாயகரே ஆழர் ஊஞ்சல்

முப்பொழுதும் வந்து பணி அடியார் வாழ
முறையாக விழாச் செய்வார் முயற்சி வாழ
தப்பவிடா தாண்டுதொறும் சேர்ந்தே அன்ன
தானஞ்செய் அன்பர்களும் நீடு வாழ
உப்பரிய மதில் கட்டி மடாங்கள் கட்டி
உயர்மணிக்கோ புரங்கட்டி வைத்தோர் வாழ
அப்பரமேஸ் வரன் முதலில் அளித்த அல்லவை
ஆலடிவி நாயகரே ஆழர் ஊஞ்சல்.

எம்மவர்கள் சிறுகதை - 7

விட்டுக்கொட்டதால்

■ ந.செல்வரத்தினம்(அரி)

பேப்பர் பேப்பர்

காலையில் பேப்பர் போடுபவனின் சுத்தம் கேட்டு வாசலுக்கு வந்தான் பிரபா

வாசர் குதவைத் திறந்தான்

அப்போதுதான் காலைக் கதிரவன் கண்விழித்திருக்க வேண்டும். முற்றத்தில் மஞ்சட் பூக்கள் விரிந்து கிடப்பது போல் சூரியனின் ஓளிக் கதிர்கள். அவை வாசலில் பட்டுத் தெரித்து மனதுக்கு ரம்பியமான உணர்வைத் தந்தது. சிறிது நேரம் அங்கேயே நின்று காலைக் கதிரவனின் அழகை ரசித்துக் கொண்டிருந்தான் பிரபா.

மஞ்சள் ஓளிக் கீற்றுக் கிடையில் பறவைகள் அங்குமிங்கும் பறந்தன....

குருவிகளின் சுத்தம் காதில் வந்து போனது ...

நன்கு மூச்சை உள்ளிழுத்து வெளியே விட்டவனாய், குதவருகே வீசப்பட்டிருந்த அந்த நாளிதழை குனிந்து எடுத்துக்கொண்ட பிரபா அதன் பக்கங்களை விரித்தவாறே குசினியை நோக்கி நடந்தான்.

“அம்மா.....! தேத்தன்னி ரெடியா?” என்றவன் தாயாரின் பின் போய் நின்றான்.

மகனின் குரல் கேட்டு திரும்பிப் பார்த்த அம்மா, “ஓம் தம்பி நில்லூன் கோ கப்பிலை ஊத்தித் தாான்” என்று சொன்னவர். தேனீர் நிறைந்த கப்பை பிரபாவிடம் நீட்டனார். ஒரு கையில் தேனீரையும் மறுகையில் அன்றைய நாளிதழையும் எடுத்துக் கொண்ட பிரபா வரவேற்றறையை நோக்கி நடந்தான்.

அங்கிருந்த சோபாவில் அமர்ந்தவன் தேனீர் கப்பை எடுத்து வாயில் வைத்து ஒருமுறை உறிஞ்சியபடி கையில் இருந்த தீதழை புரட்டிப் பார்க்கத் தொடங்கினான். அவன் கண்கள் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் பக்கங்களைப் பார்க்கத் தொடங்கின. திடீரென அந்தப் பக்கத்தில் பார்வை நிலைத்துக் கொண்டது. ஆம் அன்றைய வெளியீட் டிலும் வதனியின் சிறு குதை வெளிவந்திருந்தது.

வியப்புக் கலந்த மகிழ் வுடன் சோபாவை விட்டெடமுந்தவன் யன்னல் அருகே சென்றான். சுற்றுத் திறந்திருந்த யன்னலின் இடுக்கு வழியே வந்த தீமான காலைக் காற்றின் வருடலுடன் குதை படிக்க ஆரம்பித்தான்.

வதனியின் சிறு குதை களில் அடுக் கடுக் கான வர்ணனைகள், வார்த்தை ஜாலங்கள் நிறைந்தே இருக்கும். இன்றைய குதையிலும் அவற்றுக்குக் குறைவே இல்லை. சில இடங்களில் பிரபாவுக்குப் புரியாத அர்த்தங்கள்....

ஒன்றிற்கு இரண்டு தடவைகள் அவற்றைப் பழத்து விளங்கியபோது அவனுக்கு அவற்றை எழுதிய கைகளைப் பற்றி கைலாகு செய்யவேண்டும் போல் இருந்தது.

பிரபாவும் சிறுகதைகள் எழுதி வருபவன். ஆனால் வதனி எழுதுவதைப் போல.....

ம..... அவனால் கற்பனை செய்து பார்க்கக் கூட முடிவதில்லை. வதனியின் எழுத்துக்கள் சில சமயங்களில் அவனுக்கு பொறாமை ஏற்படுத்தும் அளவுக்கு அமைந்திருக்கும். அவ்வப்போது ரசிகர்களிடம் இருந்து வதனிக்கு வருகின்ற பாராட்டு மடல்களைப் படிக்கும் போதெல்லாம் தன் நிலை தாழ்ந்து போய்விடுவான்.

பிரபா ஏதாவது எழுதுவேண்டும் என்றால் அதற்கான நேரங்களாக அதிகாலையை அல்லது அந்திமாலையைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வான். இந்த வேளைகளில் தனது வீட்டுக்கு பின்னால் இருக்கும் தோட்டத்துக்குச் சென்று தனியாக அமர்ந்தபடி தனது குதைகளுக்கான குருவைத் தேடிக் கொள்வான். நினைவில் வருவன எல்லாவற்றையும் அவனது கை தானாகவே தாள்களில் குறித்துக் கொண்டிருக்கும்.

மாலை நேரங் களில் பகலவன் மறையத் தொடங்கியதும் பனிக்கூட்டம் இறங்கி வரும். இதனைச் சுற்றும் உணராதவனாய் தனது குதைகளின் பொருள் களில் லித்திருப்பான். மகனைத் தேடிவரும் அவன் அன்னையின் கைகள் அவன் தோளில் படுவதில் சயநினைவுக்கு வருவான்.

“என் ந தம்பி யோசனை?” இருட்டனது கூடத் தெரியாமல்....?

இது தாயின் குரல்!

பிரபா வாய் திறந்து ஒரு வாத்தையேனும் பேச மாட்டான். வாய் திறந்து விட்டால் மனதுக்குள் கூடு கட்டிக் கொண்டிருக்கும் கற்பனைகள் சிதறி விடுமோ என்ற பயம் அவனுக்கு. மௌனமாக அம்மாவைப் பின் தொடர்வான். நிலவின் நிழல்களில்க் கூட அவன் பார்வை எதையாவது தேடிக் கொண்டிருக்கும்.

இரவின் ஓசை அடங்கிய பின் விளக்கின் அடியில் அமர்ந்தபடி குதை எழுத ஆரம்பிப்பான். தனித்தனியாக தாள்களில் குறித்து வைத்திருந்தவற்றை தனது குதையின் தேவைக்கு ஏற்றவாறு சேர்த்து குதையை மேலும் மெருகூட்டச் செய்வான்.

அவன் எழுதும் தாள்களில் பல தாள்கள் அவன் கைக்குள் அகப்பட்டுக் கொங்கி அவனைச் சுற்றிக் குப்பைக் குவியல்களாய்ச் சிதறி கிடக்கும். அப்போதெல்லாம் தன்முன் பரவிக் கிடக்கும் காகிதக் குப்பைகளை வெறித்துப் பார்த்தவனாய்

படுக்கையில் சாய்ந்து விடுவான்.

யார் இந்த வதனி?

இவர் ஆணா? அல்லது பெண்ணா?

எனத் தெரிந்து கொள்ளும் அவாவில் வதனியின் கதைகளைப் பிரசரிக்கும் காரியாலயத்தில் வேலை செய்யும் தனது நண்பனை அனுகினான். அவனுடாக மதிவதனி என்ற பெண் வதனி என்கிற பெயருக்குள் மறைந்திருந்து கதையெழுதி வருவதை அறியும் போது அது அவனுக்குப் பேரதிரச்சியைக் கொடுத்தது.

ஓ விவா அவள்?.....

சுற்றேனும் எதிர்பாராததால் வியப்பில் அழுந்தான்!

இந்த வதனி என்ற மதிவதனிக்கும் பிரபாவுக்கும் விரைவில் திருமணம் நடக்கவள்ளது. அந்தத் திருமணம் பெரியவர் களால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவர்கள் இருவருக்கும் அதில் பூரண திருப்தி. இருவருமே அதை வெளிக் காட்டுவதில்லை. அது பெரியவர்களின் விருப்பப்படி நடக்கும் திருமணம் என்பதோல் காட்டிக் கொள்வதில் ஒருவருக்கு ஒருவர் சுலைத்திருக்கவில்லை. திருமணத்துக்கு முன்னர் எதேச்சையாக எதிரெதிரே பார்த்துக் கொள்ளும் போதல்லாம் புன்னகையை மட்டும் மாற்றி விட்டு நமுவிச் செல்லும் இருவரும்..... ஒருவரை ஒருவர் பாராத போது பார்த்துக் கொள்வதுமாக தமது காலத்தைச் சாமரத்தியாகக் கடத்தினார்.

மதிவதனிதான் வதனி என்று தெரிந்து கொண்டபின் பிரபாவுக்கு அவளைச் சந்திக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் மேலெழுந்தது. தனது நண்பனை துணையுடன் வதனி வேலை செய்யும் காரியாலயத்துக்குப் போவதற்கு நினைத்தான். தன்னைக் கண்டதும் மதிவதனியிடமிருந்து வரும் வெளிப்பாடு என்னவாக இருக்கும் என்ற கற்பனைகள் வேறு.....

பிரபாவைக் கண்டதும் அவள் உண்மையில் திகைத்தே போனாள். பிரபா தன்னைத் தேடி தன்னிடத்துக்கு வருவார் என அவள் கொஞ்சமும் எதிர்பார்க்கவில்லை.

இதன் முன்னர் இருவரும் பார்த்திருந்தாலும், இது அவனுக்குள் ஏற்பட்ட புது அனுபவம்... உள்ளம் சீறகடிக்க நாணத்தால் மௌனித்தாள். மதிவதனி யாருடனும் எளிதில் பேசிப் பழக்கப்படாதவள். அதனால் என்னவோ பிரபாவைக் கண்டதும் வரவிருந்த வார்த்தைகளும் தொண்டைக் குழிக்குள் அடங்கிக் கொண்டன.

வந்தவரை விழிகளால் வரவேற்று அமரச் செய்து தானும் எதிரில் இருக்கையில் அமர்ந்து கொண்டாள்.

இருவருக்குள்ளும் ஏற்பட்ட மௌனத்தைக் கலைக்க நாளிகைகள் தேவையாக இருந்தன.

பிரபா கதிவரயில் இருந்து சற்று முன்னுக்கு நகர்ந்து இருந்தான். அணிந்திருந்த சேட்டின் கைகளை மேலே தள்ளியவாறு மெல்லச் சிரித்தான்.

சிரித்தவாறு...

“நீங்கள் என்னை இங்கு எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டியள் என்ன?”

அவன் வந்த காரணத்தை அறியும் ஆவலுடன் அதனை ஆமோதிப்பது போன்று மெல்லத் தலையைசூத்தாள்.

“நீங்கள் தானே வதனி என்ற பெயரில் கதை எழுதி வார்த்தாகள்?”...

மனம் சொல்ல வந்த வார்த்தைகளை அடக்கிக்

கொள்வதற்காக சிரமப்பட்டு கதிவரயின் பிழகளில் கைகளை இறுகப் பிழத்தபடி உட்டடைக் கடித்துச் சமாளித்துக் கொண்டான்.

அவனை அவள் இருக்கியமாக தனது பார்த்தையால் அளந்து கொண்டாள்!

மொழி, லிங்கியம், படைப்புகள் என்று பொதுவான பல பேச்சுக்களின் பின் சீறிது நேரத்தில் இருவரும் விடைபெற்றனர். வீடு வந்து சேரும்வரை பிரபாவின் மனம் ஒரு நிலையில் இல்லை. தான் நடந்து கொண்ட முறையை எண்ணி அவனிடத்தில் அவனுக்கே வெறுப்புப் பற்றியது. தன்னைக் காட்டிக் கொடுத்து விட்டோமே என்ற ஆதங்கம் ஒருபூரம். தன் செயலை நினைத்துத் தவியாய்த் தவித்தான்.

இருவரின் நேரடிச் சந்திப்பின் பின்னரும் தொடர்ந்து நாளிடழ்கள் வந்து கொண்டிருந்தன. அதில் வதனியின் கதைகள் இடம்பெறுவதில்லை. வதனியின் கதைகளை விரும்பிப் படிக்கும் பிரபாவுக்கோ இது பலத்த ஏமாற்றத்தைத் தந்தது. ஒவ்வொரு காலைப் பொழுதும் காத்திருந்து நாளிடழ்களைப் புரட்டிப் பார்ப்பான் அன்றாம் வதனியின் கதை இல்லையென்றால் போதும், தலையைத் தொங்கப் போட்டபடி அவற்றை வீசிவிட்டுப் போவான்.

சில காலங்களில் இருவருக்கும் திருமணம் நடந்தது. பிரபா வீட்டுக்கு மதிவதனி வந்து விட்டாள். ஒரு மாலைப் பொழுதின் இனிமையான தருணத்தில் பிரபா வதனியிடம் கேட்டான். “உன் கதையை ஒரு இடத்திலும் பார்க்க முடிவதில்லை.... நீ என்ன கதை எழுதுவதை நிறுத்தி விட்டாயா?”

“எனக்குக் கதை எழுதுவேண்டும் என்று தோன்றுவ தில்லை” பதில் சொன்னவள் பிரபாவின் முகத்தை பார்க்கத் தவறவில்லை.

“ம..... இதை என்னை நம்பச் சொல்லுகிறாயா?” அர்த்தத்துடன் சிரித்தவன். சிரிப்பை நிறுத்தி “இது பொய்தானே” என்றான்.

உண்மையில் அதற்கான காரணம் ஓரளவுக்குப் புரிகின்றது. இப்பொழுது அவன் அவளின் முகத்தைக் கூர்ந்து பார்க்கின்றான். பிரபா தனது மனைவியின் முகத்தைக் கூர்ந்து பார்க்கின்றான்...

அவனது பார்த்தையின் கூர்மையால்... மிகவும் தாழ்ந்த குரவில்

“அது வந்து... நான் எழுதுவேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்புறங்களோ?” தயங்கிக் தயங்கிக் கேட்டாள் வதனி...

“நிச்சயமாக...”. சொன்னவன் “இதில் என்ன சந்தேகம் உனக்கு” என்றான்.

மீண்டும் வதனியிடம் இருந்து வார்த்தைகள் இழப்பன... “நான் எழுதுவதில் உங்களுக்கு வருத்தம் ஒன்றும் இல்லையே”.

கேட்டவர்...

“இல்லைப் போல் இருக்கு என்ன...?” என்று சொன்னவாறு ஒரு வேகத்துடன் தனது நூலி நாக்கினைப் பற்களால் கடித்துக் கொண்டாள்.

வதனியின் பேச்சில் இருந்த குறும்புத் தனத்தையும், அதனால் அவளிடம் ஏற்படுகின்ற முகபாவங்களையும் பார்த்து ரசித்துச் சிரித்தவன் உணர்ச்சிவசப்பட்டவனாக அவளைத் தனத்ருகில் இழுத்து தன் கை விரல்களுக்குள் அவளின் விரல்களைப் பின்னிக் கொண்டான்!

பார்வைகள் பரிமாறின..... இதயங்கள் இரண்டும் கிடம்மாறின..... நீண்ட மௌனத்தைக் கலைத்தவனாய் “உன் எழுத்துக்களால் நான் சற்றுத் தடுமாறியது என்னவோ உண்மைதான். அன்று நீ யாரோ.... ஆனால் இப்போது”நா தமத்துக்கு பிரபாவுக்கு வெளிவராத வார்த்தைகள் நாவுன் ஒட்டிக் கொள்கிறது.

நாவுடன் கட்டுண்ட பிரபாவின் வார்த்தைகள் வதனியின் தலையில் கைகளால் கோலம் போட வைத்தன... அந்த அரவணைப்பில் ஏற்பட்ட சுகத்தில் மேலும் நாணம் பெற்றது பெண்மை!

தோளில் இருந்த வதனியின் தலையை நிமிர்த்தி தனது இரு கைகளிலும் அவளது கண்ணங்களைத் தாங்கியபடி சொன்னான்...

“இனிமேல் நாங்கள் இருவரும் சேர்ந்து எழுதலாமே!” சொன்னவன்...

அவள் கையை பிழித்து அவளின் உள்ளங்கையில் “வதனிப்பிரபா” என்று தனது சூன்டு விரலால் எழுதிக் காட்டினான். என்ன எழுதுகின்றான் என்பதை மிகவும் நுணுக்கமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த மதிவுதனி அவன் எழுதியதைப் பார்த்தும் குதாகலமாக “ஓ..எழுதலாமே!” தனது உத்தைக் குவித்தபடி தலையை ஒட்டிக் கீர்த்தாள்.

வதனி கதை எழுதத் தொடங்கி விட்டாள். அவள் கதைகளில் வரும் வர்ணனைகள், வார்த்தை ஜாலங்கள்

எல்லாவற்றையும் அவள் எழுதிப் போடும் காகிதங்களில் படித்து விடுவான் பிரபா. வதனி எழுதி வெளிவந்த அவளின் கதைகளை அவளுக்கே படித்துக் காட்டும் அளவுக்கு முட்டாஞும் ஆணான்.

பிரபா தன்னிடம் காட்டும் அன்பும், தன் கதைகளைப் படிப்பதில் உள்ள அக்கறையையும் பார்க்கும் போதல்லாம் நெகிழ்ந்து போவாள் “வதனிப்பிரபா”

“பெண் மனம் மட்டும் புதிர் அல்ல ஆண்கள் மனமும் அப்படித்தான்” அதனைச் சரியாகப் புரிந்து, சாமரத்தியமாக நடந்து வளைந்து கொடுத்துவிட்டால் விட்டுக் கொடுப்பவர்க்கு வெற்றி நிச்சயம்!

இன்றும் பேப்பர்.....பேப்பர்.....

பேப்பர்காரனின் குரல் கேட்டு வாசலுக்கு ஓடிப் போனான் பிரபா. கதவருகில் கிடந்த நாளிதழை எடுத்தவன், அவசரம் அவசரமாக அதனைப் பிரித்துப் பார்த்தான். வதனியின்.... இல்லை இல்லை... மன்னிக்க வேண்டும் “வதனிப்பிரபா” வின் “விட்டுக் கொடுத்தால்” சிறுகதை பிரசரமாகி இருந்தது. மிகுந்த ஆர்வத்துடன் அதைப் படிக்கத் தொடங்கினான்.

“தம்பி தேத்தண்ணி வேண்டாமே?” அம்மாவின் குரல் “தம்பி தேத்தண்ணி ஆறுது!” மீண்டும் அம்மா தான் “தம்பி...”

“தம்பி பிரபா!”

“கெதியிலை வாவன் தம்பி!”

தாயின் குரல் ஓங்கி ஓலிக்கின்றது?

அஞ்சலி
திருமதி செல்வபதி தமிழ்மோகன்
1950.11.22 - 2022.06.16

அமர்ரக்கள் திரு.திருமதி கணபதிப்பிள்ளை மரகதம் தம்பதிகளின் நான்காவது புத்திரியாவார். இவர் இக் குறிச்சியில் வாழ்ந்து வந்தவரான தலைமையாசிரியர் கே.ஷ.மாணிக்கம் அவர்களின் வழிகாட்டிலின் பேரில். அவர் தலைமையாசிரியராகவிருந்து வதிரி வடக்கு மெதுமில்த மிழன் தமிழ் கலவன் பாடசாலையில் தனது ஆரம்பக் கல்வியை மேற்கொண்டார். கல்வியிலும் இணைப்பாட செயற்பாட்டிலும் சிறந்த மாணவியை பெயரூத்துக் கொண்டவர். கற்பித்த ஆசிரியர்களின் கவனிப்புக்குள்ளானவர் ஆவார். ஆசிரியர்களான கொற்றாவுத்தையைச் சேர்ந்த கா.கிருஷ்ணபிள்ளை, வதிரி மேற்கைச் சேர்ந்த க.ஜயாத்துரை, மாறாம்புலத்தைச் சேர்ந்த ஜி.ஜி.மகாவிங்கம் ஆகியோரின் பிரியத்துக்குரிய மாணவியுமாவார். இவர் கல்வியில் கூடுதல் கவனம் செலுத்துவதற்கு இவரது சகோதரர்களும் சகோதரியும் ஒரு காரணாகும். ஒரு கல்விச் சூழலில் வாழ்ந்து வந்த இவர் எட்டாம் வகுப்புடன் கல்வியை நிறுத்திக் கொண்டமையானது அக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களை பெரும் துண்பத்திற்குள்ளாக்கியிருந்தது. இருப்பினும் இவரது முயற்சியானது குடும்பப் பொருளாதார வளர்ச்சியில் காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்கிக் கொண்டிருந்தது. அருமைராஜன், திருமதி அன்னலட்சுமி சத்தியநாதன், கண எதிர்வீரசிங்கம், வரதராணி, கிருஷ்ணராஜன் ஆகியோர் இவரின் உடன்பிற்புகளாவர். 1982ம் ஆண்டு ஆவனி மாதம் 22 திகதி அல்வாய் தனத்தியவத்தை குறிச்சியைச் சேர்ந்த நடேசே தமிழ்மோகன் அவர்களை பெரியோர்களின் சம்மதத்துடனும், ஆசிரியராகத் துடுமையும் கரம் பற்றினார். இத் தம்பதிகளின் இல்லற வாழ்வின் பயனாக மோகன்ராஜ், செந்தாரன், யோகேஸ்வரன் ஆகிய மூன்று ஆண் குழந்தைகளை முறையே பெற்றிருந்தனர். பிள்ளைகளை கண்ணும் கருத்துமாக வளர்த்து வந்தவர் முத்த புதல்வனை ஆசிரியராகக் கண்டு மனம் குளிர்ந்தார். இரண்டாவது மகன் தலை சிறந்த கட்டடக் கலைஞராக விளங்குவதோடு மனோகரா உதைபந்தாட்ட அணியின் தலை சிறந்த வீரருமாவார். இளைய மகன் யோகி என்று அழைக்கப்படுகின்ற யோகேஸ்வரன் விளம்பரில்லாத நல்ல வாசகளாக இருப்பதோடு, கவிதை உலகில் ஊடாடித் திரிபவராகவும் உள்ளார்

கணவனை இழந்த நிலையிலும் பிள்ளைகளின் வளர்ச்சியில் பெரும் சிரத்தை எடுத்து வெற்றியும் கண்டவர் மனோகரா சிரேஷ்ட பிரகைகள் சங்க உறுப்பினராவார். வாழும் காலம் வரை எல்லோராவும் நேசிக்கப்பட்ட “செல்லாக்கா” இன்று எழுமுடன் இல்லை என்பது பெரும் துயரமாகும். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய ஆலடி விநாயகனையும், நரசிம்ம கதிர்காமக் கந்தனையும் தனத்தியவத்தை ஞான வைரவரையும் வேண்டி நிற்பதோடு, எமது ஆழந்த அனுதாபங்களையும் ஆறுதல்களையும் குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

- செல்லக்குட்டி கணேசன்